

РЕШЕНИЕ

№ 1453

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10859** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. Н. Л. чрез адв. Я. В. срещу решение № 3665 от 05.10.2022г., постановено по н.а.х.д. № 1414/2022г. на СРС, НО, 105-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-025262 от 08.12.2021г. издадено от Началник група към СДВР, ОПП на СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в противоречие на материалния закон, при допуснати процесуални нарушения и е необосновано по смисъла на чл.209, т. 3 от АПК. Според жалбоподателя е допуснато нарушение на чл. 172а от АПК, като решението не е връчено заедно с мотивите и се прави препратка към Решение № 7/30.06.2020 год. Твърди се липса на виновно извършено нарушение в какъвто смисъл било и Постановление на СРП от 23.11.2021 г. по пр.пр. 34344/2021г. , с което същата е прекратена. На следващо място в жалбата се твърди, че НП не отговаря на изискванията на ЗАНН тъй като в същото не са посочени номера и датата на АУАН, въз основа на който е издадено, както и отегчаващите и смекчаващите вината

обстоятелства. Последно, според жалбоподателя, неявяването на актосъставителя и свидетеля по съставянето на АУАН за даване на показания пред съда правят същия невалиден. В заключение, жалбоподателят моли съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от адв. В., който поддържа жалбата и претендира разноски. Представят се и писмени бележки.

Ответникът по касационната жалба- Началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Д., който счита жалбата за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Х. Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 17.05.2018 г. в [населено място] жалбоподателят А. Л. закупил мотопед марка „SHENKE“ с рама № L8Y67Y05F19Y011998, който след това не управлявал, тъй като бил уверен от свои познати, че не може да го регистрира по надлежния ред. На 30.08.2021 г., около 10:50 часа обаче той решил да изпробва превозното средство в [населено място], като се движил с посока на движение от [улица]към [улица]и преди кръстовището с [улица]бил спрял за проверка от полицейски служители, които установили, че превозното средство е без регистрационни табели.

Отчитайки посочените обстоятелства, мл. инспектор Б. М. съставил срещу жалбоподателя АУАН Серия АА №296580/30.08.2021 г. за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Такива не постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. М., ведно с ключ за него, бил иззет с протокол за доброволно предаване от 30.08.2021 г. За горното било образувано досъдебно производство №1252/2021 г. по описа на 05 РУ- СДВР, пр. пр. № 34344/2021 г. по описа на СРП, за евентуално извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК.

С постановление на наблюдаващия прокурор досъдебното производство било прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК и било постановено връщане на иззетото МПС. Преписката била прекратена и изпратена на ОПП-СДВР по компетентност за преценка за ангажиране административно-наказателната отговорност на дееца.

Въз основа на постановлението за прекратяване на наказателното производство административнонаказващият орган издал обжалваното наказателно постановление № 21-4332-025262 от 08.12.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

За да потвърди Наказателното постановление, СРС е приел, че

административнонаказателното производство е стартирало в хипотезата на чл.36, ал. 2 от ЗАНН и НП е издадено от компетентен орган, съдържа необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

Първо, следва да бъде направено уточнението, че съгласно чл.63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване на основанията предвидени в НПК като необосноваността по смисъла на чл. 209, т. 3 от АПК не е сред тях, поради което и това обстоятелство не търпи разглеждане в настоящето производство.

По отношение на твърдяното нарушение във връзка с чл.172а АПК съдът обръща внимание, че в производствата по ангажиране административнонаказателната отговорност на лицата са приложими разпоредбите на ЗАНН, а съгласно чл. 84 от същия „Доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.“

Видно от материалите по делото атакуваното решение е изготвено съобразно законовите изисквания, ведно с мотивите, които съдържат възраженията на страните, фактическите и правни констатации на съда, както и подробно обсъждане на наведените възражения. За изготвеното решение съобразно разпоредбата на чл. 340, ал. 2 от НПК е изпратено съобщение до страните по реда на чл. 178 от същия, поради което и оплакванията в тази насока са несъстоятелни.

Несъстоятелни се явяват и твърденията за липса на виновно поведение от страна на жалбоподателя. Видно от представеното по делото постановление за прекратяване на д.п. № 1252/2021 г. по описа на 05 РУ-СДВР, пр.пр. 34344/2021 г по описа на СРП наблюдаващият прокурор е установил, че деянието, предмет на разследване формално осъществява признаците както на състава на престъпление по чл.345, ал. 2, вр. ал. 1 НК, така и съставът на административно нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП. При преценка дали конкретно извършеното съставлява престъпление или административно нарушение наблюдаващият прокурор е съобразил, че същото разкрива по-ниска степен на обществена опасност, поради което го е определил като административно нарушение и на това основание е прекратил преписката, а не защото не се установява виновно поведение на извършителя, както се твърди в жалбата. В постановлението изрично е отбелязано, че материалите се изпращат на административния орган с оглед възможността за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дееца съобразно чл. 243, ал. 3 НПК. При това положение, в издаденото срещу жалбоподателя наказателно постановление правилно е посочено, че основанието за реализиране на тази административнонаказателна отговорност не е вече съставения АУАН, а прекратяването на наказателното производство, поради което не е необходимо и вписването на същия.

На следващо място, с оглед на факта, че в процесния случай санкцията е определена в предвидения от закона минимум не може да бъде счетено, че липсата на подробни аргументи относно смекчаващите или отегчаващите отговорността на

санкционираното лице обстоятелства съставлява нарушение годно да обоснове цялостната отмяна на атакувания акт.

Не може да обоснове отмяна на наказателното постановление и неявяването за разпит на съставителя на АУАН и свидетеля по неговото съставяне. Т. задължително процесуално-следствено действие не се установява нито в ЗАНН, нито в НПК, а пред въззивния съд не е направено такова доказателствено искане, поради което не е допуснато и процесуално нарушение в тази връзка.

Последно, по отношение на допълнително наведените с писмени бележки възражения, доколкото същите по съществото си се субсумират под единното оплакване за липсата на надлежно съставен АУАН и „привличане“ на лицето като обвиняем, то наличието на надлежно съставен и връчен на жалбоподателя АУАН Серия АА №296580/30.08.2021 г. за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП категорично опровергава и това твърдение.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, Х.-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3665 от 05.10.2022г., постановено по н.а.х.д. № 1414/2022г. на СРС, НО, 105-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-025262 от 08.12.2021г. издадено от Началник група към СДВР, ОПП на СДВР, с което на А. Н. Л. на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: